

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

- Absentes non debent computari in numero illorum, qui habent esse in capit.* 174
ibid. nume. 5.
- Absentes non vocati, non reddunt actum nullum, sed possunt annullare, si uoluunt.* ibid. nu. 1. *Et intellige in casu, in quo absentes essent vocandi, limita tamen, ut in nume. 16.* 175
- 7 Absens infamatus quomodo potest de infamia conuinci. in capitulo. cum p. nume. 4. de pur. cano.* 225
- 3 Absens a domicilio potest citari per iudicem domicilij, etiam extra territorium, & non comparvens, punitur ut contumax, & pot est excommunicari. in cap. fi. nume. 41. de foro competen.* 105
- 3 Absens antequam citetur debet eius procurator requiri, si certum est ipsius absentem dimisere, alias secus. in c. causam. nu. 12. de. & contu.* 229
- Absentes condemnatur absque eo, quod requirantur eorum amici, si volunt eos defendere.* ibid. nume. 14.
- Absens quo ordine, & quibus dilationibus, preambulis condemnatur.* ibid. nu. 15
- 7 Absente reo culpa sua proceditur ad sententiam. in capitulo. 1. nume. 3. & 6. qui matrimo accus. poss.* 34
- ¶ Corse. Ade, quod ille, qui in ciuitate & loco originis cognatos & consanguineos habet, licet non sit in ciuitate, non dicitur absens. Celebris fuit doctrina Bart. in l. cum scimus. C. de agr. & censi. lib. 1. per tex. in d. l. cum scimus, facit quod uoluit. Ang. de Per. consi. 269. inci. Statuto ciuitatis, caueatur, & si quis steterit absens a ciuitate cum familia, ubi dixit, quod non uidetur se absenta esse, q. in loco familiæ et filios suos reliquit, qui pars sui corporis sunt, p. d. l. cum scimus. circa si quod est p. p. p. menti tenendu. Et additum illud dicitur abesse, qd moriu est. & sic patet, quod uerbum abesse, uerificatur in absentia temporali & in absentia p. p. p. naturali. Quod non pro statu, que faciunt mentionem de absentia, ita non. Do. de Sanct. Ge. in c. si delegatus post Arch. & 10. And. in c. 2. de offic. deleg. lib. 6. Et quod multipli citer intelligatur uerbū abesse, uide plene p. Albe. de Rosat. in dictionario suo, in uer. abesse. & in uer. absens. Facit quod non in c. causam. de ele. facit quod uoluit. Ang. consi. 279. inci. Statuto ciuitatis caueatur. circa si. ubi dixit, quod absentia aliter & aliter in aliis tractatibus capit, prout suadet ratio subiectæ materie, ut plene in corpore de fiduci. Si q. s. igiur. in gl. in uer. presentes. & no. ff. de p. l. p. s. & l. qui mortis, & l. absens. ff. de uer. sig. Et uide d. Ab in c. fi. de ma. & obe. ubi qnxit, qui dicuntur absentes vel presentes. dicit, quod in factis cœcneritibus tota prouincia, existentes in prouincia dicuntur presentes, in cœcneritibus uero dicesim, omnes q. sunt in diecessi, ut in c. fi. q. m. accu. pos. In cœcneritibus autem ciuitatis seu castri, illi q. sunt in ciuitate, seu castro, ut in auth. hoc ius portatum. C. de sacro sanct. ec. & facit c. quia pp. de ele. & uide quod dicit d. Ab. in c. de quarta. de p. s. nu. 30. uer. 3. ad declarationem predicatorum quo.*
- 3 Absens causa reipub. tardiu excusat, quandiu durat impedimentum. in c. exposuit nobis nume. 1. de dila.* 158
- Contra absentem causa reipub. proceditur, si non defendatur.* ibid.
- 6 Absens ex c. studi, dicitur ex c. p. b. abesse. in c. 1. nu. 5. d. cel. mil.* 244
- 2 Absens tenetur in leibus causis constituere procuratorem. in capitulo. 2. nume. 3. de procu.* 168
- 3 Absens quis dicitur, & quo capiatur. in c. fi. nu. 21. ut lit. non conte.* 131
- 7 Absentium non uocandorum uoces, que pro non discordantibus habeantur. in clem. quod cir. ca. nume. 1. de ele.* 287
- 7 Absolutio a pena & culpa que sit, quibus, per quos, & propter quod conseratur in elem. abusione. nume. 2. de pen. & rem.* 317
- 7 Absolutus in articulo mortis in casib. Papæ referuntur, qui superuixit, tenetur quam ciuitis poterit, se Papa presentare, alias incidit in eandem excomu. in cle. si quis suadente. nume. 27. de pen.* 316
- 6 Absolutio a iuramento, non potest fieri etiam a Papa sine causa. in capitulo. a nobis tua nume. 4. de deci.* 173
- 4 Absolutus ab excommunicatione, an teneat per prefata cautionem iuratoria, uel fidei sufficiam, uel pignoratia, in c. ad nostram, il 1. nu. 1. de iureiu.* 149
- 4 Absolutio a teneat parte non citata. in c. 1. nume. 13. de iureiu.* 144
- 7 Absolutio non datur, nisi petenti. in capitulo significasti. nume. 7. de eo qui dux. in matrimo.* 29
- 2 Absolutio a iuramento potest per episcopum concedi. in capitulo. ad aures. nume. 9. de his, que ui met. cau.* 181
- 7 Absolutio ab excommunicatione non debet fieri, nisi citato illo ad cuius insistantiam est facta excommunicatione, nisi periculum sit in mora. in capitulo. per tuas. nume. 13. de senten. excom.* 268
- 1 Absolutio facta a non habente autoritate ualeat, quod talis absoluens toleratur. in capitulo. dudum. il 2. nume. 21. de ele.* 191
- 4 Absolutio potest fieri a iuramento, quod continet turpiditudinem ex parte ex gentis, licet non uergat in dispendum salutis iurantis. in capitulo. peruenit. il 1. nume. 1. de iureiu.* 144
- 7 Absolutio ab excommunicatione non est nisi non petenti impendenda, nisi ubi imminaret utilitas publica. in c. Apostoliq. nu. 1. de exce.* 17
- 7 Absolutio ab excommunicatione quantuncunque reseruant Papæ, tamen in artic. mortis solet fieri ab Episcopo, per totum. in c. tua. nu. 3. de sent. exc. 2. 38*
- Absolutio ab excommunicatione reseruant Papæ, an possit fieri per eius legatum. ibid. nume. 4. Et uide capitu seq. eod. riu.* 262
- 3 Absolutio ab excommunicatione, an requirat speciale mandatum. in capitu.*
- intellexi mus. nume. 11. de iud.
- 3 Absoluens ab instantia iudicij non debet exprimere causam absolutionis in sententia. & idem in aliis absolucioni. in capitulo. examinata. nume. 8. & 22. de iud.* 42. & 43
- ¶ Corset. Vida d. An. de Bu. in d. copit. examinata, ubi dicit, quod debet exprimere causam solutionis in sententia: & subdit intantum hoc esse uerum, quod aliter non ualeat absolutione. allegat in Aut. de iu. S. oportet. col. 6. & dicit hoc tenere lo. And. in c. finem litibus, de dolo & coto. Ab in c. ex minata, hoc dictum non putat uerum, nec lo. And. secundum cum hoc dicit sed solum dicit quod index uolens ex c. absoluere a condemnatione expersarum, debet c. exprimer in sententia. unde nihil dicit quando uult absoluere ab instantia, nec tagit an aliter sententia sit nulla. unde dicit quod hoc dictum lo. And. non est etiam uerum, ut ibi p. cum. Do. meus d. An. Barb. in d. c. examinata. in 18. col. tagit hoc, & dicit se reperire Bar. in l. Titia. ff. de hoc sententia, et adducit gl. in d. l. Titia, que secundum eum hoc dicit, quod Ang. reputat ibi ualde sing. sed p. uerbum forte dicit illam non esse uerum ex eo, q. presumitur lata ex c. inceptitudinis, & sententia non habens c. restinguuntur de acta. l. fi. C. de sup. tuto. l. 2. C. de sen. que sine certa qualitate. & dicit quod non nouo agi poterit, licet non fuerit in sententia c. absolucionis. Repb. j. cur de em. ibi dicit, quod inde exsuetus debet declarare in sententia p. no. in l. 2. S. ignominia c. ff. de his, qui non infam. Sibi uidetur quod c. inferenda sit de necessitate, per text. in l. preteradū. S. illo. ff. de iud. in uer. in c. loc. ipm in sua intentia manifistate. & organis. Ablatiui absolute positi ex parte uerbi ex parte conditionaliter. l. a. 11. statutor. ff. de cond. & demon. cum simi. sed in d. S. illo, apponuntur ablutiui absolute positi, ergo exponuntur conditionaliter ut appareat in d. uer. iudice. & c. & per illum tex. dicit confundi glo. in d. l. 1. ff. simens fal. mo. di. Et doct. in cam. Ang. & sequatur adducit, et secundo tex. in d. c. examinata. in uer. ne rei uicitatione. ubi Papa ex parte exprimit causam, ergo & nos exprimere de beatis. facit in arg. c. in causis. a re iudic. I. tertio adducit in simi. dictum Bartol. in l. Lucius. ff. de his, qui no. infa. ubi dicit, quod licet testis reddat bonam causam dicit. sibi, & tamen iudicis uideatur, quod non dicit uerum, quod potest non adhibere sibi fidem, debet tamen exprimere causam, quare sibi non credit. Et per ista motiva dictum dicitum do. Anto. & lo. corrobora. & firmari. lo. de lmo. in d. c. examinata. coligit id, quod tenet d. An. Et an hoc indistincte procedat dicit se de hoc dictum in c. finem litibus de dol. & contu. & ibi nihil dicit do. Fran. Are. Mod. in d. c. examinata. in fin. dicit pro concord. sic distinguendum, quod aut ex actis potest patere certa causa absolutionis, & tunc ualeat sententia, que solet certificari & sustentari per relationem ad acta, ut in l. 2. & ibi no. c. de sen. que sine cer. quan. & in l. si quis ad exhibendum ffde excep. rei iudi. Si uero potest patere de certa causa, & tunc secundum eum licet Abb. dicat & uidetur facta absolutione ex causa, que minus prædictat, per l. h. cause ff. de suspe. tut. Tamen probabilis potest dici, quod ista sententia tunc reddit incerta, & ideo nulla, & ideo pcedat dictum. Ant. & Spec. in it. de sen. prola. S. qualiter uer. uerum. subtenet expresse, quod causa debeat exprimi. d. Alex. de Imo. in l. Titia. ff. de accu. in apost. refert Do. Et. f. d. Ant. & Inn. An. & 10. de Imo. in præ. locis & ale. Bal. in l. si ea. in prim. & infi. 2. col. C. qui accu. non poss. Sed re uera Bald. ibi in terminis nostris non tangit hanc questionem, uide eundem Alex. latius & plenus in d. S. illo procul dubio. circa prin. ubi refert Do. Et. in d. l. 2. S. ignominia. & in locis superioribus. Mibi placet Dom. Anton. & glo. in d. l. properandum. S. in illo. quod index tenet ex primere causam in sententia, ne pereat ius agendi ex toto iusti actori, per l. 2. S. senatus. & quod voluit ibi glo. ff. de ture. S. in l. filius fam. S. diui. & ibi glo. ff. de legat. 1. cum iuribus allega. ibi in ipse glo. & in glo. d. S. illo. Et moneor hac ratione, & ibi unque index propter inceptum actionem videt reum absolucionem, & propter aliam causam, que ex actis colligitur, vel ex modo agendi posset obtinere actor, & ius fouere, debet exprimere causam propter quam absolucionem, ne pereat sibi alia. Et ideo index in sententia debet sibi referuare aliam causam, per tex. singul. in l. Beblis. ff. & pafl. dor. quem fecit Sing. Angel. in l. Claudius. ff. qui pot. in pig. hab. & dixi, scilicet in alio ver. incipien. Absolutio obicunque apparet. Nec ob. quod dicit Abb. quod regula est in contrarium, quod fateor. Tamen fallit in sententia absolucionis ab observatione & instantia iudicij, per d. S. illo. & d. c. examinata. & ita firmat Spec. in tit. de senten. prola. S. qualiter uer. ubi ponit inter alios causas fallentia istum causam nostrum, & enumerat Do. Abb. in c. nobis. in 1. c. de indic. post Ioan. And. Et ista est communis opinio communiter approbata. Nec ob. si dicatur, p. non reperitur iure cauum, quia immo reperitur, ut in d. c. examinata. & in d. S. illo. coniuncta ibi glo. que loquitur per verbum debet, quod importat necessitatibus. Bar. in l. creditoris. C. de pig. glo. in clemen. attendentes. de flatu mona. licet alter dixerit in d. l. 1. ff. simens fal. mo. dix. Et si ex alis appareret,aberetur perinde ac se est expessum, p. supra dictum est. Prætere quodlibet verbum appositum in lege non apponitur sine mysterio. gl. in c. solita. super ver. tanguam. de majorita. & obedien. Bal. in rubri. C. de contrah. empio. cum simi. Sed in d. S. illo. & d. c. examinata. Imperator & Papa volunt exprimere causam ibi, rei vend. & ibi, hoc ipsum manifesta. l. ann. & ergo &c. Præterea vbi unque prohibetur & vetatur aliquid fieri, quod alias fieri poterat debet exprimi. a. l. filius familias. S. diui. coniuncta glo. sed in casu nostro est huismodi, ergo &c.*
- 2 Absolutio ab excommunicato & a quolibet alio vinculo facta ex falsa causa, non tenet, idem si non expressit omnes causas. in cap. ex parte. nume. 1. & 3. de offic. ordin.*